

F. t. Arvelov

bernes pligt til at tilbageholde udbetalingen, hvis der forinden er gjort indsigelser herimod, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 32.

Stk. 4 indebærer, at der ikke er adgang til omstødelse, hvis den pågældende arving kan opnå dækning for sin arveret ved, at der ydes den pågældende arving vederlag af det beholdne bo, jf. § 85. En tilsvarende regel findes i lovforslagets § 31, stk. 3, om omstødelse i uskiftet bo. Stk. 4 finder alene anvendelse efter længstlevendes død. Muligheden for omstødelse, mens længstlevende er i live, kan ikke afskæres med henvisning til, at der kan ydes vederlag af det beholdne bo, da der ingen garanti er for, at boet er i behold ved længstlevendes død.

Et udtrykkeligt afkald på retten til at kræve omstødelse vil som udgangspunkt tillige omfatte et afkald på vederlagskrav. Derimod vil det kræve meget tungtvejende grunde, førend et stiltiende afkald kan fortolkes som også at omfatte et afkald på vederlag. Som anført i bemærkningerne til § 31 vil en arving, der af hensyn til familiefreden ikke rejser en omstødsessag, til trods for at arvingen ved, at længstlevende har foretaget en omstødelig disposition, ikke dermed kunne anses for at have givet afkald på vederlagskrav.

Stk. 5 indebærer, at stk. 2 og 3 om omstødelse ikke finder anvendelse, hvis førstafdøde har udelukket dette ved testamentet og således har tilladt, at den længstlevende ægtefælle foretager dispositioner af den karakter, som er omhandlet i lovforslagets § 83, stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 14.2.1.3. og 14.3.

Til § 84

Bestemmelsen omhandler anlæggelse af omstødsessag.

I *stk. 1* foreslås det, at en sag om omstødelse efter lovforslagets § 83 skal anlægges ved skifteretten på samme måde, som det foreslås for sager om omstødelse i uskiftet bo efter lovforslagets § 32.

Hvis den længstlevende ægtefælle er i live ved anlæggelse af omstødsessagen, følger det af stk. 1, at sagen skal anlægges ved skifteretten i den retskreds, hvor den længstlevende ægtefælle har hjemting, jf. retsplejelovens §§ 235 og 236. Er den længstlevende ægtefælle afgået ved døden, skal sagen anlægges ved den skifteret, hvor dødsboet efter den længstlevende behandles, jf. dødsboskiftelovens § 2.

Det foreslås endvidere, at reglerne i retsplejelovens §§ 226 og 227 om henvisning til landsretten skal finde tilsvarende anvendelse, sml. dødsboskiftelovens § 89, stk. 2.

Skifteretten skal afgøre sagen ved dom.

Stk. 2 indebærer, at en sag om omstødelse af en gave eller et arveforskud skal anlægges inden 1 år efter, at arvingen har eller burde have fået kendskab til fuldbyrdelsen af en omstødelig disposition.

For så vidt angår livsforsikringer eller lignende ordninger, hvor der kan ske omstødelse efter § 83, stk. 3, følger det af § 84, stk. 3, at sagen skal anlægges inden 1 år efter, at arvingen har eller burde have fået kendskab til udbetalingen.

Anlægges sagen ikke inden for fristerne i stk. 2 og 3, kan kravet om omstødelse ikke senere gøres gældende. Selvom der er indtrådt forældelse, vil arvingen imidlertid som udgangspunkt stadig kunne rejse vederlagskrav i boet i medfør af lovforslagets § 83, stk. 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 14.2.1.3. og 14.3.

Til § 85

Bestemmelsen omhandler vederlagskrav.

Stk. 1 indebærer, at en arving, når boet skiftes efter den længstlevende ægtefælles død, kan kræve vederlag af det beholdne bo, hvis ægtefællen ved dispositioner, der er omfattet af § 83, væsentligt har formindsket sin formue ved begunstigelse af en anden arving i boet. Vederlagskrav kan således kun anvendes, hvor længstlevende ægtefælles begunstigelse er sket til fordel for en anden arving i boet. Vederlagskravet kan alene gøres gældende i det beholdne bo, dvs. efter at afdødes kreditorer er fyldestgjort.

Vederlagskrav skal rejses over for skifteretten.

Stk. 2 indebærer, at vederlagskrav ikke kan rejses, hvis førstafdøde har udelukket dette ved testamentet og således har tilladt, at den længstlevende ægtefælle foretager dispositioner af den karakter, som er omhandlet i § 83, stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 14.2.1.3. og 14.3.

Til § 86

Bestemmelsen indebærer, at lovforslagets §§ 83-85 finder tilsvarende anvendelse på fælles testamenter mellem andre end ægtefæller.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 14.2.1.3. og 14.3.

Til § 87

Den foreslåede bestemmelse omhandler oprettelse af et udvidet samlevertestamente.

I *stk. 1* åbnes der mulighed for, at ugifte samlevende ved testamenter kan bestemme, at de vil arve hinanden og arves, som var de ægtefæller.